

nemlig et Supplement til Værnepligtsloven. Da Værnepligtsloven blev given, var det i Alles Bevidsthed, at der ogsaa maatte komme en Lov om Udskrivningen, men vi toge paa den ene Side Hærplanen, og paa den anden Side en heel Mængde Udskrivningsbestemmelser, som de vare, fordi man i Diebliffet ikke kunde komme videre, men nu have vi Tid til at komme videre, og nu gjælder det om at bringe den store Mængde Bestemmelser, som Beskyrelsen hidtil har troet at kunne forandre efter eget For-godtbefindende, over i Lovsform. Man maa vel lægge Mærke til, hvor nødvendigt dette er, efterat vi nu have hørt, at naar en Minister for een Landsdeel anseer en eller anden Sag nyttig for denne Landsdeel, saa henvender han sig til Fællesministeren, og denne Fællesminister prøver paa, om han kan formaae Ministeren i en anden Landsdeel til at gjøre det Samme, uagtet det maaskee slet ikke passer for denne Landsdeel. Det er altsaa under nærværende Omstændighed dobbelt vigtigt, at vi omgjarde os med Lovbestemmelser og ikke lade det blive i Administrationens Magt ved administrative Bestemmelser saa at sige at kunne forrykke det hele Udskrivningsvæsen, og det kan den for Diebliffet.

Justitsministeren: Den ærede Taler erkjendte jo dog, at der maatte corresponderes med Marineministeren; men i hvilken Udstrækning der skal corresponderes med ham, derom har jeg ikke udtalt mig. Det er en Selsfølge, at Marineministeren ikke faaer større Indflydelse paa Sagens Afgjørelse end den, der med Rette tilkommer ham. Naar den ærede Taler fremdeles yttrede sig om, at det var for at forebygge, at en anden Minister ikke skulde udvide de Tilfælde, hvori de Syge skulde tages i Cuur for offentlig Regning, at da burde desangaaende gives en Lovbestemmelse, da troer jeg, at dette er unødvendigt; thi jeg har jo erkjendt, at de Bestemmelser, som derom indeholdes i Placat af 15de Juli 1831, 3die Afdeling, ere bindende for Ministeriet; Ministeriet kan ikke gaae uden derfor; Ministeriet har afgivet mangfoldige Resolutioner, som gaae i den Retning, at Værnepligtige, som skulde sættes under Cuur udenfor disse Til-

fælde, ikke maatte sættes under Cuur for offentlig Regning. Det var ogsaa Noget, som, hvis Ministeriet ikke gjorde Indsigelse derimod, vilde møde Modstand hos vedkommende Amtsraad, som paa Amtsrepartitionss-fondens Vegne har Interesse af at paasee, at der ikke sættes Andre under Cuur end de, Lovgivningen hjemler. Derimod har Ministeriet, efter de forandrede Bestemmelser i Værnepligtsloven, troet at kunne indskrænke de Tilfælde, hvori Vedkommende kunne sættes under Cuur, hvilket, som berørt, ser slet ved Bekjendtgjørelsen af 27. Sept. f. A.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sættes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 80 St.

Tscherning: Den usuffre Begrændsning, som jeg troer man nu maa være bleven gjort opmærksom paa, at der med Hensyn til Udskrivningsvæsenet er mellem, hvad der er Lov, og hvad der er Anordning, foranlediger mig til at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Ovenstaaende Forslag af Tscherning blev derpaa sat under Afstemning og vedtaget med 62 Stemmer mod 3.

Man gif derpaa over til den næste Sag paa Dagsordenen: Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg i Sagen angaaende Udskast til Lov om Overdragelse af Odense Kanal til Odense Kjøbstads Commune. Der afgaves 86 Stemmesedler, af hvilke 1 erklæredes ugyldig, fordi Navnet Tscherning fandtes to Gange derpaa. Valgte bleve: A. Hage (84 St.), Schovelin (83 St.), Luxen (83 St.), Tscherning (81 St.) og Hasle (80 St.).

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg i Sagen angaaende Udskast til Lov om nogle nærmere Bestemmelser med Hensyn til Anlæg af en Jernbane mellem Kjøbenhavn og Helsingør.